

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 7 (2011)

Eede, 6. märts 1981

XXXII aastakäik

EMAKOHUSTUSED, TOOTMISTÖÖ, ÜHISKONDLIK ELU

Suurt tähelepanu kogu maailmas on äratanud L. Brežnevi ettekand NLKP XXVI kongressil. NLKP Keskkomitee peasekretäri, NSVL Ülemnõukogu Presidiumi esimehe ettekandes on põhjalikult käsitletud meie kodumaa välis- ja sisepoliitikat, nõukogude ühiskonna sotsiaalsed, poliitilised ja vaimset aronemist arenevad sotsialismi staadiumis. Kõneldes rahva heaolu tõstmise peasuundades, rõhutas L. Brežnev: «Konkreetsed hooldatus konkreetsel inimesel ja tema vajaduste eest on partei majanduspoliitika algus ja lõpp-punkt.»

Peatudes sotsiaal- ja klassi-struktuuril ning rahvussuhete arendamisel ütles L. Brežnev muu hulgas: «Vastavalt partei KKV kongressi näpunäidetele pööras Keskkomitee fookus tähelepanu efektiivse rahvastikupoliitika väljatöötamisele ja elluviimisele, viimasel ajal teravnenud rahvastiku-

probleemidele. Nende lahendamise peamine tee on suurendada hooldust perekonna, noorpaaride ja eelkõige naiste eest. On ju igapäevsel selge, kui raske on vahel ühendada emakohustusi aktiivse osavõetuga tootmistevõime ja ühiskondlikust elust.

Kümnendal viisaastakul rakendati mitmeidki meetmeid töötavate naiste tööolude, perekonnapuhkuse, elutarbelise ja kultuurilise teenindamise parandamiseks. Tuleb aga otsestelt öelda: märgatavat murrangut ei ole seni toimunud. On tarvis laiemaid ja tõhusamaid meetmeid. Need on teatavasti kavandatud põhisuundades. Jutt on osaliselt palgalise puhkuse sisseadmisest kuni üheaastase lapse hooldamiseks, mittetäielikust tööpäevast väikelastega emadele, koolieelsete lasteasutuste, pikapäevarühmadega koolide ja kogu olmeteeninduse võrgu laiendamisest

ja töö parandamisest. Ette on nähtud suurendada lasteabi-rahha, eriti seoses teise ja kolmanda lapse sünniga. Mõistagi ei saa me otseselt teostada kõike, mida tahaksime. Kuid me hakkame sihikindlalt otsima teid kõigi nende probleemide lahendamiseks. Loomulikult tuleb seejuures tähelepanelikult arvestada olukorra iseärasusi eri vabariikides ja piirkondades.»

* * *

NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe N. Tihhonovi ettekandest «NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu põhisuundad aastaks 1981–1985 ning ajavahemikus kuni 1990. aastani»:

Partei Keskkomitee ja valitsus on välja töötanud ning peavad otstarbekaks üheteistkümnendal viisaastakul ja sellele järgnevatel aastatel ehu viia uus süsteem abinõusid paran-

damaks emade ja sirguva põlvkonna elu ning sel eesmärgil suurendamiseks riigi abi lastega perekondadele ja noorpaaridele. Need abinõud suunatakse lastega perekondade tulu tõstmisele, nende, eriti noorte perekondade korteri- ja olmetingimuste parandamisele ja koolieelsete lasteasutuste võrgu edasiarendamisele selleks, et iga perekond võiks kasutada nende teeneteid, emade vaba aja suurendamisele ja laste kasvatamiseks paremate tingimuste loomisele.

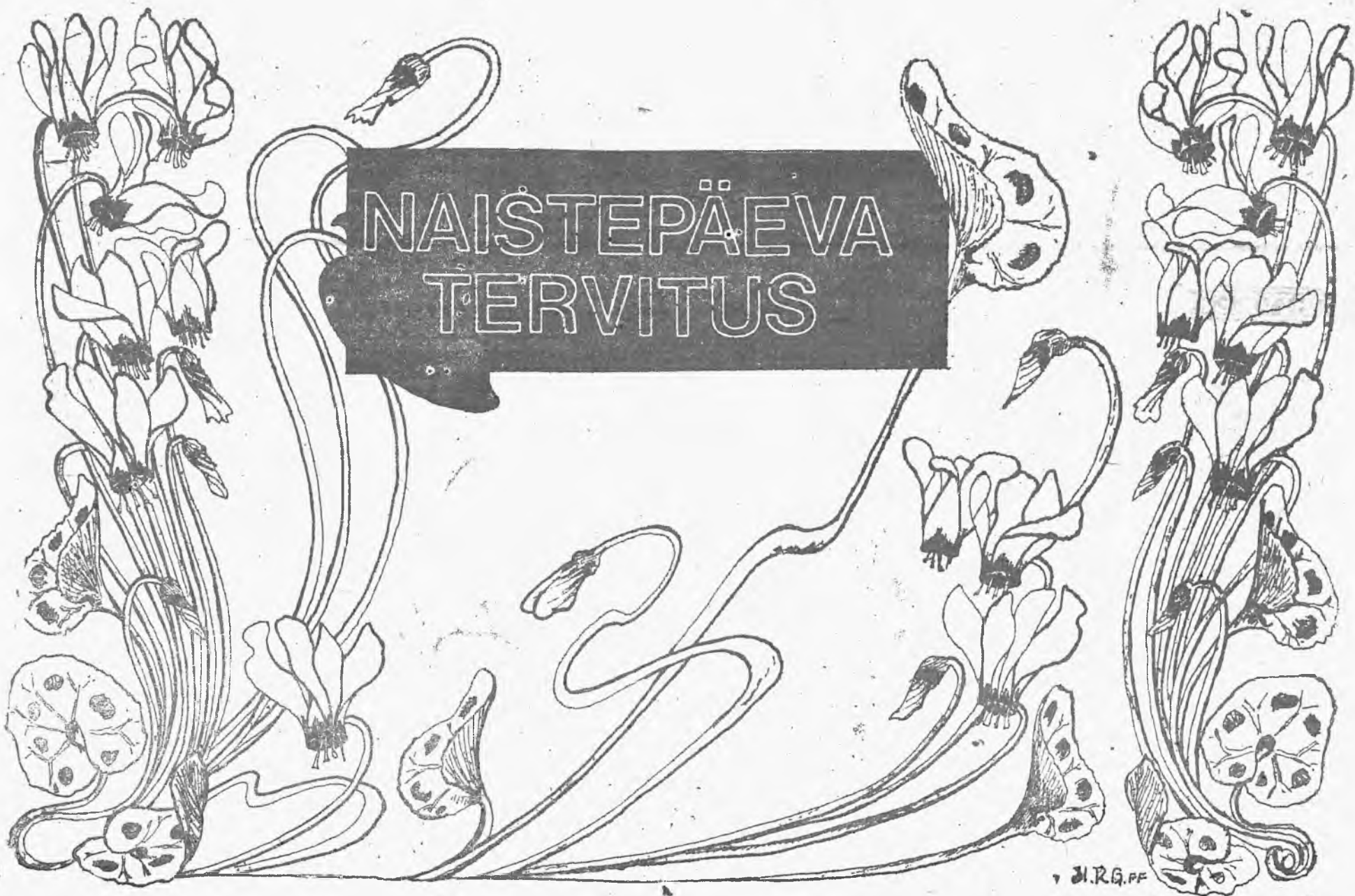
Esimesel etapil — eelseisval viisaastakul — kavatakse abinõude realiseerimiseks, mis suurendavad riigi abi lastega perekondadele ja tulevad rakendamisele järk-järgult meie maa piirkondade viisi, eraldada üle üheksa miljardi rubla. Nende vahendite arvel on kavas aastail 1981–1983 sisse seada emadele osaliselt palgaline puhkus kuni üheaastase lapse hool-

damiseks. Edaspidi seda puhkust pikendatakse lapse poolteiseaastaseks saamiseni.

Ette on nähtud sisse seada ühekordne riiklik toetus esimese lapse sünni korral 50 rubla ning teise ja kolmanda lapse sünni korral 100 rubla suuruses, samuti kolme päeva võrra pikendada naistöötajate aastapuhkust, kellel on kaks või rohkem last kuni 12 aasta vanuses. Üksikemadele kavatakse 1981. aastal tõsta igakuist lasteabiraha.

Hoolitsus laste ja emade eest on meie maal tõeliselt riikliku tähtsusega asi. Partei Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu uus määrus kinnitab jälle kord veenvalt, et meie partei ja riik järgivad kõrvalekaldumatult Lenini juhtnõuet «Kõik parim lastele.»

Need sõnad on eriti omal kohal meie naiste lähenevat pidupäeva, 8. märtsi silmas pidades.

7 M.R.G.PF

8. märtsil tähistame rahvusvahelist naistepäeva. See on maailma kõigi naiste päev, kes võitlevad oma laste õnne, rahu, rahvaste julgeoleku ja sotsiaalse progressi eest.

Seoses üldrahvaliku pidupäevaga

K ä s i n:
 avaldada tänu eeskujuliku ametialase, õppe- ning ühiskondliku töö eest järgmistele naisõppejõududele, -lõõlistele, -teenistujatele ja üliõpilastele:
Dagmar Aherma, põlvkivikeemia ja -sünteesi probleem-labori insener.
Svetlana Alamaa, TR-87.
Helle Arunliit, insenerisümolooogia uurimisgrupi juhtiv insener.
Marina Dombrovskaja, KA-67.
Maarika Englas, MM-101.
Riika Esko, TE-41.

Ljubov Fedotova, LS-87.
Marje Hansar, KÜ-41.
Helvi Hödrejür, anorgaanilise keemia kateedri dotsent.
Katrin Isok, TE-101.
Maimu Jaunova, majandusosakonna insener.
Ly Jalakas, KA-101.
Kristi Jõers, tootmisprotsesside automatiseerimise probleem-labori vaneminsener.
Õilme Kaar, füüsika kateedri õppemeister.
Kaie Kase, TL-101
Helin Kivimägi, automaatika kateedri vaneminsener.
Leida Koch, ehitusmaterjalide probleemlabori V kat. seadistaja-kontrollija.
Angelina Koltsova, ehitustehnoloogia kateedri insener.
Anne Kriisa, TI-101.
Mai Krikk, NLKP ajaloo kateedri vanemõpetaja.

KIITUS-KÄSKKIRI

Juta Kruusimägi, ehitusmaterjalide kateedri dotsent.
Mari Köpp, LS-61.
Liena Külm, raamatukoguhoidja.
Valentina Lomakina, marksismi-leninismi kateedri õpetaja.
Tamara Luks, sõjalise kateedri meister.
Elviira Metus, teoreetilise mehaanika kateedri assistent.
Larissa Nikolajeva, MM-87.
Elvi Nurmet, autoteede kateedri insener.
Tillu Ojasaar, kehalise kasvatuskateedri assistent.

Olga Opekiševa, sõjalise kateedri õppemeister.
Õilme Paidra, ühingu «Teadus» vastutav sekretär.
Galina Panova, filosoofia kateedri laborant.
Ene Piho, töö ja juhtimise teadusliku organiseerimise tootmisharulabori vanemteadur.
Anu Piiraja, KO-81.
Tiiu Rebane, LI-81.
Valda Ristna, võõrkeelte kateedri vanemõpetaja.
Eha Savi, teadusliku raamatukogu sektorijuhataja.
Natalja Siljutina, LS-87.
Riina Sillar, LS-41.
Ülle Siska, matemaatika kateedri vanemlaborant.
Olga Sjusjukalova, vene keele kateedri vanemõpetaja.
Tiina Strandberg, ET-61.
Marina Stružentseva, TM-47.
Ljudmila Zimina, riidehoidja.

Lidia Seina, ET-102.
Ainu Schmidt, NLKP ajaloo kateedri dotsent.
Reet Talvik, TU sektori insener.
Kairi Tamm, pulbermetallurgia tootmisharulabori vanemtehnik.
Laine Tiikma, orgaanilise keemia kateedri vaneminsener.
Eve-Heidi Valdna, tootmisprotsesside automatiseerimise probleemlabori vaneminsener.
Lilli Vitkova, üldtehnilise kateedri assistent.
Reet Voitk, KO-41.
Kullo Võrno, vastuvõtukomisjoni sekretär.
Lia Õpik, ehituskonstruktioonide kateedri vaneminsener.

Rektor BORIS TAMM

Suur talv on lõppemas, märts käib esimest nädalat. Ilmgi õues on puhtaisel: kord heilitav ja soe, siis jälle näpistav ja krõbe. Naistepäev läheneb!

NSV Liidus on 140 miljonit naist, kes päevast päeva teevad südamega oma igapäevast tööd. Mehed, kas olete teinud kõik, et naistel oleks kergem? Kas olete neile pööranud vajalikku tähelepanu, püüdnud neid mõista? Naised peaksid olema tähelepanu keskpunktis 365 päeva aastas, aga millegipärast unustame selle lihtsa töö. TPI raamatukogus, sööklas, arstipunktis, dekanaadis jm. on ametis sadu naisterahvaid. TPI mehed, oigem dzentelmenid ja võtkem oma maja naised 8. märtsil vastu lilled ja naeratustega. (Tänavu küll 8. märtsil.) Olgu see

neile lohutuseks unustamise eest!

Istun I ühiselamu komandanditoas ja vestlen komandant VELTA MOISTIGA. Minu küsimusele: «Mis on teie mured-rõõmud?» vastas komandant, et ega muresid väga olegi. Tööpööst, ühe aastaga on Velta Moist suutnud majas omainimeseks saada. Tal on hea kontakt mehaanika- ja ehitusteaduskonna dekanaadiga. Komandant tundis heameelt, et suuremad probleemid saab koos majanõukoguga (majavanem Savo Urke) ära lahendada. Kui-ki remont on tehtud vaid keskmisel tasemel, on maja puhas. Väga hästi töötab valve (valve-üllem Vahur Vuks). Puudust tuntuks mööblit (eriti joo- nestuslaudadest), laualampidest,

INIMESED MEIE KÕRVAL

sporditarvetest. Velta Moisti jutust selgus, et kõik probleemid lahendatakse rahulikult teel. Ka halbadele asjadele tuleb läheneda inimlikult. Nii mõnigi delikaatne juhtum nõuab lausa emalikkust suhtumist. «Nad on ju nagu lapsed,» ütles Velta Moist, «ja neid tuleb aidata.» Loodan, et kõik I ühiselamu elanikud ühinevad koos minuga siirastes naiste-päevaõnnitlustes meie kõikide

komandantide aadressil.
 Spordiarst AINU KANNISTE töötab TPI-s 1971. aastast. Tema hoole all on ligikaudu 1000 spordisektsioonides töötavat sportlast, aga ka I-III kursuse tudengid, kel kehalise kasvatus tunnid. Töötingimused on suhteliselt head võrreldes kolleegidega TRÜ-st ja EPA-st. Kuid pole head halvata. Ligi 5 aastat seisavad kallid füsioteraapiaaparaadid spordihoones, sest ehitusjaoskond ei ole suutnud korrastada vastavat ruumi, samuti puudub ventilatsioon. Vajadus radikulidi- ja põlve-raviaparatuuride järele on suur, aga seni on Ainu Kanniste pingutused jäänud viljatuks. Spordiarst avaldas arvamust, et TPI tudeng on suhteliselt terve, kuid võiks ilma sunnita vä-

hemalt kord aastas arstide pool käia. Juhtub ka lõbusaid lugusid: näiteks tudeng paneb kaenla alla kummiluti kuuma veega ja saab palavikuks 41° ja rohkem. Õnneks on neid «andekaid» naljamehi vähe. Kevaditi on kibekiire malevaviisade vormistamisega. Ainu Kanniste teigi ettepaneku, et kevadel tegeleks sellega spetsiaalne arst — see, kes sügisel I ja II kursuse tudengeid läbi vaatas. Siis oleksid kõik materjalid koondatud ühe inimese kätte. Mis arstile stiimuliks? Head tuju ja töötahet aitab säilitada teadmine, et oled inimestele vajalik.

Jätkugu kõigil TPI naistel armastust oma töö, oma kooli ja TPI meeste vastu!

TOOMAS RIHVK

TÄNUSÕNAD

Need kaks naist (pildil paremal) peaksid vähemalt nägupaidi tuttavad olema kõigile neile, kes argipäevaturulises tööpäevas korraks õppejõudude puhvetisse põikavad. Tutvumega naistepäeva puhul ka nimepidi: NIINA BARRANOVA ja ERNA ÖÖBIK. Esiplane neist on töötanud baaris viimased kolm aastat, enne seda oli ta 8 aastat II ühiselamu sööklas, teine on puhaste tasside-klaaside eest hoolitsevad baaris juba 7 aastat. Oigupoolest ajendas toimetust fotograaf Sven Arbeti poole pöörduma baari kaebuste ja avalduste baari, mida lehitsedes ei suutnud me avastada ühtki kaebust ega avaldust, küll aga olid lehekülgedes kaupa reas aiva kiitused. Instituudi külalistel ja oma inimestelt, keda meie baaridaamid on aidanud külaliste vastuvõtmisel ja ka oma ürituste organiseerimisel. Palju tänusõnu pole raamatuse jõudnudki. Olgu küll, et mõnikord on

järjekord pikem kui hetke ajalimit ette näeb; olgu küll, et tavaliselt on söökla espuhvetis märksa suurem valik võileib-saiu-pirukaid-kooke, ikka ahvatlevad sisenejat kange kohvi aroomid ja kvaliteetse maki-muusika helid — sisened üht-aegu ergutuseks ja lõõgastuseks. Kirjutage neist ilmingimata, kuulnudsid häälid järjekorras ja laudade tagant, kui käisime töökate baaridaamidega vestlemas ja kui nad ütlesid, et ei maksa neist kirjutada — sellise tähelepanuga pole nad lihtsalt harjunud. Lõpuks jäid nõusse ja palusid tänada kõiki neid, kellest sõltub nende hea töö: nii TPI juhtkonnalt kui söökla juhtidelt on nad vastutuleku osaliseks saanud. Oelgem veel, et teises vahetuses töötavad kärete kättega GALINA TAMM, samuti olnud see ametis 3 aastat, ja nõude-pesija MARIA ANTIPOLOVA. TP ja teised, kes end meie baaris õdusalt tunnevad

TAGASIHOIDLIKUD SOOVID

Milline peab olema üks õige mees, olgu või tipikas.
TIINA: Mees, mitte «memm».
LIIS: Umbes selline nagu nõukogude miilits, nägema hea välja ning lubama daamidele vahetevahel ka rohelist teed.
EVE: Iga inimene peaks olema isikuss. Meeste puhul on see lausa nõue. Tingimata tark, intelligentne, head käitumis-maneerid, viisakus naiste vastu. Ja et me ei nähtaks mitte ainult naisi, vaid eelkõige inimesi.
PIRET: ... Mees, kelle kohta võib öelda ka pärast tema tundmist aasta, paar või kolm: on ikka õige küll.
MAIRE: Mees selle sõna otseses tähenduses. Eelkõige viisakas, üksjagu tark, kuid mitte liiga, noh ja ega see väljanägeminegi väga tahaplaanile pruugi jääda. Puhtus ja korrektsus üle kõige. Põhiline: ta peab oskama naistega käituda.
KADRI: Sõnaga mees seostan kolme omadust: tark, tugev,

juulge. Sõandaksin soovida veel tähelepanelikkust ja viisakust õrnema soo esindajate vastu.
LOLITA: Väga hindan meeste-rahva juures töökust. Ka peab ta olema laia silmarin-giga, oma elukaaslasest selles suhtes isegi kõrgemal. Täht-sal kohal on ka truudus.
SAIMA (abielus): Olen oma mehega rahul. Ta on viisakas, töökas, intelligentne, armastab lapsi.
KRISTIINA (abielus): Oma mees — töökas, naist arvestav, võimalikult kodulennene, praktiliselt meelega. Mõni teine mees, kolleeg näitaks: vä-ga tark, vaimukas, huumori-meelega, pisiasjadest kauge-male nägev, ei allu emotsioonidele.
LAINA: Mees peab olema naisest üle. Nii et ta oleks minu jaoks autoriteet. Vigu võib olla, aga need peavad olema mulle vastuvõetavad. Huumori-tunne, mõista püüdmine, kooskõlas sõnad ja teod.

AUTORIVEERG

Pille-Taru Mihelson

TI-101 üliõpilane

Kirjadest kikilipsuni

Mõni aasta on sellest, kui noored üle kogu me maa Odes-sas laevadele istusid, et sõita Kuubale, Havannasse ülemaailm- lmsle noorsoo- ja üliõpilas-festivalile. Ligi kolmenädalase sõidu ja festivalipäevade järel oli raske lugeda üles kõiki neid, kes tutvavateks, kes lähedasteks sõpradeks said. Reisi lõpul jaga-sime ja kogusime, nagu meel-divaks tavaks, aadresse. Hüvas-ti-, õigemini nägemisenijätt lõp-pes ikka sõnadega «Kirjutame, kirjutame...»
 Kuid kõiki haaras argipäev oma rutu ja pisimuredega. Al-gul saabusid fotod ja kirjad, uusaastakaardid aga jäidki vii-masteks.
 Üks ootamatu kohtumine oli aasta pärast: suvisel praktilal SDV-s viibides käisime ekskur-sioonil Leipzigis. Ja seal pidas mind varrukast kinni ei keegi muu kui Igor Zaporozjst. Napi 15 minuti jooksul jõudsime rää-kida oma elust, teiste rühma-kaaslaste käekäigust: kes abi-ellunud, kes mujale kolinud jne. Ikka kehtib too vana tõde, et maailm on pisike või et kõik teed viivad Rooma.

Toreda üllatuse valmistas selle aastavahetuse post, mis tõi mulle veel vanal aadressil kaar-di Lvovist. Rõõmus tunne: pole unustatud. Tõesti, veel kol-me aasta takka elan Havanna-sõitu läbi kui muinasjuttu: olin esimest reisi raja taga, esimest korda nii erinevate inimeste hulgas, esimest korda maailma noorte suurfoorumil. Enamus noori oli tudengirahvas, paljud neljandal-viienda kursusel. Kindlasti muutusid neil peale kooli lõpetamist aadressid.
 Bogdan, kellelt kaardi sain, oli laeval populaarsemaid noor-mehi. Tema ilus lauluküülik kajas pea igal õhtul, ikka ülipopu-laarne «Võidupäev» ja Paulsi «Kollased lehed». Bogdan õppis aastarstiks.
 Teda on toogi vanasõna: är-gu olgu sul sada rubla, vaid olgu sada sõpra. Nii tahaksin teil kõigil soovitada lehitseda pisut vanu märkmikke, otsida üles vastamata kirjad ning te-ha ära kaua tegemata kirjatöö. Nii mõnigi püüab nüüd pole-aega kaitsvasse varju. Stopp! Kui ei jõua kaugele kirjutada, pange siis paar rida kas või

vanaemale maale teele. Tema ju ka ootab.
 * * *
 Kas teate, kui soe sall võib olla vana muusika? Kord, ses-si kiirust trotsides, lippasin Raekotta prantsuse vanamuusi-ka triot kuulama. Kiiruga pidin ka kontserdilt lahkuma. Kar-ges talveõhtus soojendas too mõnus ja armastusega mängi-tud muusika... Pole kaua kuulnud muusikute sellist and-dumust muusikale, tema aja-loole. Pole kaua näinud nii har-dunud publikut ning kuulnud vaimustushüüdeid saalist ja püstitõusnud kuulajate aplausi.
 Kammerlike kontsertide va-hele mahub Raesaalis ka hulk teisi üritusi. Kenaks kombeks on saanud pidulikult kätte an-da laste sünnitunnistusi. Siin algabki probleem: sündmus on pidulik, korraldajaks Tallinna Perekonnaseisukaitse büroo, osalevad Tallinna Rahvasaadikute Nõukogu Täitevkomitee ansambel ja lasteringi lapsed. Ka kutsel märgitud sündmuse pidulikkus peaks ju panema pi-

sut mõtisklema oma riietuse üle. Ja just neid noori mehi, isasid, kes tulevikus peavad oma laste tõhusat eeskujut andma. Mida arvate noorest papast, kes tuleb esiklapse esimese dok-umendi järele kulunud teksades ja poolde rinda lahti kollas-es särjgis? On ju iga mehe garderoobis olemas kübe korra-likum ülikond.
 Sama riietumisprobleem puu-dutab ka meie tudengilossi, kus nüüd küll harvem näeb teksas-pükse. Maja miljöös lihtsalt nõuab tähelepanelikumat rii-vestumist. Lossis korraldatakse ka karnevale, eks see ole siis erirõivast. Moodki on muutumas teksast velvetiks ja nii on tu-dengite kõrvõimalik lemmik-riietus velvetist, mis nii või tei-siti jääb ikka spordistiilseks. Uusim mood nõuab naiselt nai-selikkude kleiti või seelikut, mel-helt aegumatu ülikonda. Kül-lap pole tarviski kikilipsulaulu kõrvale kirjuleidilaulu, sest naiste moelembeline meel on ju kõigile teada.
 Aga kui soovite endale sooja muusikasalli, alustage kudumist mõnest Raesaali kontserdist.

TUDENGIST NAISEMEHE NAISTEPÄEVAMURE

Varsti on jälle naistepäev, meeste jaoks raske. Annab suure löögi mu isiklikule rahakotile, aga mis teha. Naine kinkis mulle armees aastapäevaks ilusa kaardi, peab ju tal- le midagi vastu ka kinkima. Buketi roose näiteks. Oh, miks ta seda küll tegi? Kui ta vaid teaks, kui palju mul rahakott niigi on. Oudne see naistepäev, pead hommikust õhtuni ennast korralikult üleval pidama. Tuba lraanima, nõusid pesema, süüa tegema, pesu pesema, naistele parit tegema. Igale poole minema, kuhu armast abikaasa iganes minna soovib. Siis tuleb ta kindlasti välja mõttega, et läheks õige kuhugi istuma. Loomulikult mitte niisama, vaid kultuuriselt lõunat sööma. Ta põhjendab oma soovi raudse väitega: «Sa ju alles said stipendi.» Alles sain muidugi, ainult kuu aega tagasi. See on juba ammu otsas. Aga ei hakka ju naistepäeval naisele ütleva, et raha ei ole ja et ise elad oma abikaasa-nimelise stipendiumiga ja kulutasid minu viimase stipendi omale kleidiriide ostmiseks. Ei, loomulikult ma ei ütle, vaid naeratan: «Muidugi, kallis,» katsudes samal ajal oma salajase, musta rahakoti kühkust.

Ainuvõrdaraks mõtteks on, et saaks ometi naistepäev juba kord läbi! Onnelikud on mehed, kes ei ole abielus või kel naine on komanderingus või kes on lihtsalt halvad mehed (mitte nii nagu mina). Neil peab, istuvad pundis ümber lookas laua ja pühitsevad, tõeliselt pühitsevad naistepäeva. Võib-olla on mõned nendest veel erilise põhjusega: kes sai naistepäeva puhul käskkirjaga kiitust, kes koguni rahalise preemia.

Ja oleks vaid oma naisega tegemist! Oh ei. Juba ootavad lilli, silmad säramas, ema ja ämm, vennanaine ja naise-vennanaine, vennatütar ja tüdid, kõik paarkümmend rühma-õde, TP toimetusegi peab sületäie viima, muidu viskavad jutud prügitkasti. Üldse tuleb naistepäeval ringi liikuda nagu liikemüüja Viru tänavas, käed-jalad õisi täis. Hakka või keelus aknal kasvutama. Raske päev! Hea, et endal veel kümme tüdruku pole. Kuid, olen ju mees, pean olema tugev, kui jaksasin naist võtta, pean suutma ka naisele ja tema sugulastele lilli osta.

Mänikord hakkad naise kaadestama, näiteks sellepärast, et sa ise kaudu ega heegeldada ei oska. Mis muidu viga, teeks mõne pitsi või satsi valmis, muudkui kingi. Ei saa ju näiteks naisele kinkida metallilõõpiniide laboris valmistatud kammasratast või keemia-laboris kokkukeeratud ilusalt punast vedelikku. Aga oskaks heegeldada, teeks koogus mõnele taskurätikule kiirelt pitsi äärde. Naine oleks väga õnnelik, et vaata kui ilus, kindlasti UKU oma.

Oleks naistepäev suvelgi. Mis siis viga, mine aga metsa, korja kruusitüüsi mustikaid või maasikaid, paar võlille kõrvale — saadki naisele rõõmu teha, ainult küürutamise hinnaga. Aga ei, katsu sa abikaasale ütelda: näed, selle kontrollitöö tegin sulle kingituseks kuuekümmend punkti peale, siis läheb kohe lahti, et miks mitte seitsmekümne või kaheksakümne peale, ja et toas pole juba ammu lilli näha... Antaks siis meesüliõpilastele enne naistepäeva vähemalt lisastippi.

Kui tore on naistepäeva järgsel hommikul hüüda: «Kuule, proua, kas saab juba ükskord süüa või ei, kaua ma pean su pärast nälgima?»

ERKI URVA

Nii võiks kahte sõnasse kokku võtta selle, millega inter-klubid liikmed sel semestril juba kokku on puutunud. Kui IK ettevõttrai hea teava kohaselt ajalises järjekorras valgustada, siis tuleb alustada sõflest, et veebruarikuu leidis meie aktiivsema osa Otepää metsaste kuplite vahelt. Neli päeva täis sportlikku hasarti ja vahvaid ettevõtmisi oli just see, mida iga sessist väljunud tudeng vajab. Pealegi ütleb ka rahvata- ruskus, et Pariis tuleb alles pärast Nuustakut... Selles lau- ses peituvad tõelise maksaks suhteliselt palja rändavil IK- lastel nii mõnigi kord meenu- tada.

Sportliku kallakuga oli ka

NUUSTAKUST INGLISMAANI

teine käesoleva semestri üritus, mida kuupäevade lahkneemisest hoolimata klubi vastlaõntuks võib nimetada.

Värskeim klubi üritus oli pühendatud Inglismaa veisi mulje- tele. EÜE veteranidelt Margus Leivolt ja Kaie Niglaselt kuul- du kaudu saime meilegi osa soo- jast vastuvõtust, mis eesti noor- tele osaks langes, samuti hu- meorikaist situatsioonidest, mil- lest võõral maal reisisides kuna- gi puudus pole. Nii näiteks

IK pressiminister
ERIK LEINO

ERAKORDSE ENTUSIASMIGA VASTLAD

ALAR MÄE (TE-21) foto.

Vastlashow 2. märtsi päikeselisel pärastlõu- nal moodus erakordse entusiasmiga õhkkonnas. «Hundika» mägi peahoonest 10 minutit kaugusel kõlas võidujanulistest liulaskmise võistkonda- dest ja häälekalt meelestatud pealtvaatajatest. Korraldajate poolt oli kuum teekatel ja meie oma sööklast tellitud 500 muidu juba peaaegu unustusse vajunud vastlakuklit. «Baar» läbi- müügi üle igatahes ei nurisenud.

Võistlus oli aga enam kui pingeline. Kiirusele ja meisterlikkusele kõrgutamises lisandusid ka saltode läbiviimise puhtus, kompositsioon «Kel- guga pöösas» ja nature morte «Peaga vastu puud».

Teatevõistlusele rivistusid 6-liikmelised võist- kondad teaduskondadest (v. a. energeetikud) ja ettevalmistusosakond. Võistlus tähendas kelguga mäkke jooksu, aha finišijooneni liugu ja kelgu edasiandmist järgmisele. Selles numbris osale- sid 3 võistkonna liiget aja peale. Järgmised kolm tegid põhimõtteliselt sedasama, kuid allalaskmi- se vahendiks e. riistaks oli plekist pesukauss. Ei tea, kui lõbus võis olla allatulijal, kuid publi- ku hulgas naerudefitsiiti polnud.

Võistlusi kommenteeris tuntud väliskommen- taator Raul Mälk, kellelt kuuludusid niisugused pärlid nagu «See oli kukerpall jaapani moodis», «Ei ole midagi nii ettearvamatu kui naisterah- vas kelgu peal», «Kus sa selle kausiga lähed, sauna või?», «Oo, siin läheneb juba midagi ilu- sat — tüdrukud kaussides», «Mis sa seisad, lase oma riistaga edasi!», «Ettevaatust, lendavad nai- sed!».

Teatevõistluse võitis EO majanduse ja kee- mia ees. Võidujärgse intervjuu andis EO kapten, kes ütles, et võit tuli teenitult: trenniti igal õh- tul ja hommikul, enne ja pärast sööki.

Edasi tuli slaalom «Salvo» kelguga. «Salvoka- ga» allamäge parajalt lähestikku asuvate lippu- de vahelt — mõne võistleja puhul võis seda ni- metada ka roomamiseks, teine sõitis nii, et lipu- rida nagu poleks olnudki. Slaalomis osales ka Polütehnikumi üksikvõistleja, m. a. TPI lõpe- tanud Raivo Raidam, kes muu hulgas ütles:

«Üritus iseenesest on nii kihvt, et mul on järje- kordselt kahju, et ma enam siin ei õpi.» — «Ta on nüüd TPI pisipedas», kommenteeris keegi kõrvalt.

Slaalomi võitis mehaanikateaduskond. «Vastlartervitus TPI komsomoliperele!», «Ühi- nege ühkesse kelguritta!», «Küll on kena kelgu- ga vastlaliugu lasta!» jm. tekstiga loosungid rõ- hutasid vastlameeleolu ka kirjasõnas.

Kui läks lahti kõieveeks (kõis põigiti üle mäe, vedajad kahel pool mäekülgedel), võis publikki aktiivselt sekkuda ja samal ajal vabaksjäänud või kaasavõetud kelgudega allasõitu teha. «Mul- le on kausisõit üle mõistuse», ütles mees, kes ei saanud aru, kas on kergem kummuli või õiget- pidi kausiga alla minna. «Ava me näest alla- läkkamise äri», «Teeme tandemit!», «Ettevaat- ust — lendav õppejõud!» (see oli muide Marja e. Kaie Niglas) jms. rahva hulgast väljendavad tõsimeelset hoogu, millega asja juures oldi.

Kõieveo võitis ehitusteaduskond.

Võistluse lõpuks õli välja kuulutatud «Perpe- tuum mobile»-de konkurs. Iga võistkond pidi valmis nikerdama mis tahes riistapu, millega näest võimalikult kiiresti ja võimalikult ele- gantselt alla saab. Ja võis veenduda, et tuden- gite nuputamisevõime on piiritu. Jäägu täpsemad kirjeldused ära. Kes oma silmaga nägid (kokku 250—300 osalejat), on kuningad, õelgem vaid, et konkursi võitis majandusteaduskond.

Lisagem, et osa auhindadest oli välja pannud «Desintegraator».

Õhtul järgnes lossis vastlakarneval, mille koh- ta võib samuti öelda, et tudengite kujutusvõi- mel ja selle elluviimisel piire ei ole. Tantsuks mängis «Desintegraatori» «Uda», külas käis E. Baskin, vastlaloiterii peaaühinnaks oli tõuke- kelk, millega lubati lahkelt karnevalistid õesel koju sõidutada. Onnestunud ja tahaks loota, et traditsioonile aluse pannud vastlaspordipäeva organiseeris meie komsomolikomitee koos «Des- integraatori» noortega.

TP erikorrespondent
KERTU TAMMIK

TÄNANE VIIMANE VEERG

Joonistas HARVI VARKKI.
Esilehekülje kujundas
Rainer Gornischeff KÜ-101.

«TALLINNA POLÜTEHNİK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Ürikirjades «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/41. Орган парткома, ректората, комитета ДКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский поли- техник». Типография «Южиселу», Пикк, 40/42.
Tallinnis aadressil: 200020 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261.
Адрес редакции: 200020 Таллин, Эджитайте вев, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 703
MB-03057
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK